

TRÆNINGSSLEJR 1-3 MAJ 2009..... Som oplevet af af Ole Papsø.

Igen i år var der arrangeret træningslejr. Men ikke som de sidste mange år i Holsted, fordi Inger og Børge havde solgt ejendommen. Derfor var GJERRILD VANDREHJEM på Djursland valgt.

Der var rekordstor deltagelse til start – nemlig 31 motionister.

Leo var igen frisk som serviceteamleder (der var kun ham i teamet), men i år med fornem lukket trailer, incl. cykelstativ, og efter pålæsning af bagage, og rutedirektør Ole Nedergaards orientering om den af ham tilrettelagte rute, så gik flaget for starten på 120 km. I flot solskin. Formand Sørens cykel "hoppede" af glæde, indtil Søren opdagede at dækket – altså Schwalbedæk (om dette dækmærke fortælles senere...) ikke var monteret korrekt, eller også var det for at prøve Leos rullende depot/værksted af. Senere fik rutedirektør Ole Nedergaard en punktering, og så var hele ledelsen i pitten, og feltet teede sig som børn med slik.

Senere tilstødte 3 ryttere til feltet, og jeg troede det var nogle ukendte, som gerne ville køre med og hænge på hjul, men nej, disse 3 musketeer tog sørme føringer – l a n g e – nogen. Jeg fandt ud af at det var Lars, Daniel og Mark, venner fra Thorsager, klubben, som arrangerer vores tur til Harzen, som havde set vort arrangement skulle komme forbi deres prærie, så de ville lige hilse på. Det blev absolut meget mere hyggeligt, da vi gjorde holdt i en skovlysning, for at indtage vor medbragte, majsommeligt smurte madpakke, og til alles glædelige overraskelse, var skovbunden dækket op med wienerbrød ad libitum og colaer, så det var lige som eventyret om Hans og Grethe og Pandekagehuset m. slik.

Tak til jer 3 gutter for en god oplevelse.

Ole Papsøs bagkrans havde med sin knasen under turen holdt hele feltet vågen, og det forhindrede ham i skiltespurter, fordi han ikke kunne overraske feltet med et ryk, det blev straks opdaget og kvalt. Med 29 i snit kom vi til vandrehjemet, hvor vi efter velkomst nød en øl i solen på terrassen.

Snilde - Allan Madsen fixede Oles bagkrans og Flemming Nielsen baksede et nyt eger i, så derefter blev cyklerne læsset på nattoget og kørt til hvile. Ledelsens cykler selvfølgelig på 1. Klasse og vandbærernes cykler henvist til 2. Klasse.

Forventninger til maden var enorm, for os hvor træningslejr og Holsted var synonym med forloren hare, kunne næsten ikke tro det kunne blive bedre, men det var det faktisk tilfældet, fordi vi fik "cykelmad tilberedt økologisk" og rigeligt med hvidløg, og som dessert "HERRE IS" – nougatis overhældt med whisky og sort peber – det havde fru læreren lært fra sin tid som kok på Grønland, ikke sært mænd deroppe har skæve øjen, men det smagte faktisk godt, så prøv det næste gang, du står for isdesserten, det er en sællert. Der blev spist rigtig meget og drukket godt, og hyggen og morskaben, ført an af kasserer Søren Nysser, var forrygende med stigende højere decibel. Så da benene hurtigt blev trætte og tankerne gik til morgendagens strabadser gik vi til køjs.

Lørdag

Efter et fantastisk morgenbord med meget varierende mad, smurte vi madpakke og gratulerede Jan Rod Jensen med de "29 år". Efter indskrivning og orientering fra rutedirektøren om den lange og seje tur tværs over Djursland til Rønde og Vrinnere – altså nedad på kortet, så det var let kørsel, men så viste et tilforladeligt skilt 3 km. til Agri – (ingen glemmer bagefter med stønnen, at udtalen er Avri) og ak, man tror det går bare en anelse op, men det føles som om bremseklodserne er aktiveret og der kun er den store

klinge foran, men herefter i susende fart nedad til Drejet havn, hvor vi nød madpakken. Michael Ulsø skiftede slange såvel før han spiste, som igen efter han havde spist – så dækket må have fået ”sol-stik” Leon måtte også i Leos rullende depot med med ”racermaveonde”. Efter 90 km. og en flot tur langs Ebeltoft Vig, og flere omgange i en rundkørsel, hvor beskeden ellers var, afkørsel af vej 2, men nogle kloge råbte mod Grenå, og nogle kunne ikke tælle til 2 afkørsel, så det gik selvfølgelig galt. Det var et flot syn med en flok ens klubtrøjer på en lang række. Vi kom til en velfortjent is i Ebeltoft, sjældent har en is smagt så godt og været så tiltrængt. Sjovt at stå der foran forretningen – alle med samme rygmærke, ikke HA`, men SCR`. Herefter kørte vi langs kysten til Grenå hvor vi igen i rundkørsel blev forvirret af, at der blev råbt ”lige over”, men faktisk skulle vi dreje – husker du Marianne, at du ihærdigt prøvede at finde den kvaj, som råbte ”lige over” ?, jeg tror det var en mand. Vi må altså lære at stole på Flemming Nielsens GPS`er. Pludselig stoppede feltet ved Gjerrild Klint, hvor asfalten var sluppet op, og med udsigt til grusvej opstod mytteriet, for trods det, at mange havde edderdyre cykler med flotte hjul, som burde kunne køre på alt underlag, og rutedirektørens forsikring om, at det blot var nogle få hundrede meter, så var nogle bange for strandskaller på vejen, så vendte mange om og cyklede en anden vej hjem (det viste sig, at det var for at få flere km.) . Vi få trofaste vandbærere for rutedirektøren smed os på cyklerne på gruset, og fulgte Søren Nysser/Tom Boonens erfaring om, at træde til og blive på toppen af vejen. Det glemte Jørgen Christensen åbenbart, for pludselig i støvskyerne, så vi ham stå med en punktering via selvfølgelig - et Schwalbe dæk. Grus-holdet kom selvfølgelig først hjem til terrassen efter opslidende ca. 150 km. Så vankede der føds`dags bajere fra Jan Rod. Da asfalt-holdet ankom, efter 1 øls tid, var vi klar til øl nr. 2, og festen fortsatte til øllene var drukket. Men i mellemtiden blev der kaldt til kaffebord, og sikken overraskelse for også Jan Rod, for bestyrelsen var vært for lagkager med flødeskum og ufattelig mange lys, som Jan skulle puste ud (ups- han havde jo brugt alt i sine lunger på turen), og vi andre sang fødselsdagsange for ham - jo det var festligt og kalorierigt(igt).

Kort tid efter var igen i venteposition til aftensmaden, som igen var super, husker du chokoladekagen til desserten ??? – den var værd at vente på. Herefter bredte hyggen sig hurtigt sammen med at vin- og øl flasker blev tømt. Men kræfterne blev nu hurtigt udsolgt, og sengene taget i brug.

Søndag.

Efter et solidt morgenbord var det tid til afsked og dette skete i solskin, som vi jo havde nydt begge dage, men den skulle slutte i regn. Turen blev ret let – ingen vind og bakker, men alle kunne let forholde sig i nogenlunde ro, og den ofte stående stilling i pedalerne vidnede om en tyndslidt bagdel. Punkteringer var ejerne af Schwalbe dækkene stadig indehavere af, ik` Jørgen Christensen ?, som fik ophold i Leos ledsagerbil. Nogle spøgefugle syntes, at Leos bil næste år skulle streames for Schwalbe dæk. Efter pitstop ved tanken i Ødum, kørte vi i adstadig tempo og regnvejlr til Silkeborg, hvor alle kunne takke hinanden for endnu en god træningslejr. Jeg er sikker på, at mange næste år (vandrehjemmet er bestilt) stiller op igen.

En **SÆRLIG STOR TAK** til arrangørerne: bl.a. Ole Nedergaard for stor engagement i ruteplanlægning, Leo for utrættelig indsats for ledsagelse og kørsel med passagerer, Flemming Nielsens GPS`er og Søren Nysteds arrangement af vandrehjemmet o.m.a. + du, som deltog med godt humør.

Maj `09

Ole Papsø